11/04/2020

Η Ανάσταση του Λαζάρου

/ Βίοι Αγίων

Η σημερινή ημέρα είναι αφιερωμένη στην τετραήμερη Ανάσταση του Αγίου και δικαίου φίλου του Χριστού Λαζάρου και πρώτου Επισκόπου Κιτίου.

Επίσης, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του αγίου Ιερομάρτυρος Αντύπα, επισκόπου Περγάμου, του πρώτου χριστιανού και «πιστού μάρτυρος» εν Μικρά Ασία, σύμφωνα με τον Απόστολο των Εθνών.

Ο τετραήμερος Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού και οι αδελφές του Μάρθα και Μαρία φιλοξένησαν τον Κύριο πολλές φορές (Λουκ. ι΄, 38-40, Ιωαν. ιβ΄, 1-3) στο πατρικό τους στη Βηθανία. Λίγες μέρες προ του πάθους του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού ασθένησε ο Λάζαρος και οι αδελφές του ενημέρωσαν σχετικά το Διδάσκαλο, που τότε ήταν στη Γαλιλαία, για να τον επισκεφθεί. Ο Ιησούς όμως, παιδαγωγικά προς τους μαθητές του και όλους τους μετέπειτα πιστούς, καθυστέρησε να μεταβεί στη Βηθανία και ο Λάζαρος αναχώρησε από τον επίγειο βίο.

Μόλις έφθασε στη Βηθανία παρηγόρησε τις αδελφές του φίλου του Λαζάρου, που ήταν ήδη ενταφιασμένος τέσσερις μέρες και ζήτησε να επισκεφθεί το τάφο του.

Του εξήγησαν ότι μετά από τέσσερις ημέρες ίσως ήταν αργά. Ο Χριστός έδωσε την ευκαιρία να ομολογήσουν ότι πιστεύουν στην πρόνοια του Θεού, αποκαλύπτοντας κι ο ίδιος ότι είναι η πηγή της ανάστασης και της ζωής.

Αργότερα, ο Ιησούς πήγε στο μνημείο. Εκεί δάκρυσε και διέταξε να βγάλουν την ταφόπλακα. Όλοι οι παριστάμενοι σχολίασαν ότι «εφίλει αυτόν», δηλ. ήσαν καρδιακοί φίλοι ο Ιησούς και Λάζαρος. Τότε ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, ευχαρίστησε το Θεό και Πατέρα και με μεγάλη φωνή είπε: «Λάζαρε, βγες έξω». Ο αρχηγός της ζωής και του θανάτου ανακάλεσε την ψυχή του Λαζάρου να επιστρέψει στο νεκρό σώμα του. Αμέσως, ο τετραήμερος νεκρός βγήκε έξω τυλιγμένος με τα σάβανα και ο Ιησούς ζήτησε να του λύσουν τα σάβανα και να πάει σπίτι του (Ιωαν. ια΄44).

Η αρχαία παράδοση της Εκκλησίας λέγει ότι τότε ο Λάζαρος ήταν 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια. Τελείωσε τον επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ.Χ., και ο τάφος του στην πόλη των Κιτιέων έγραφε: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστού».

Το έτος 890 μ.Χ. μετακομίσθηκε το ιερό λείψανό του από τον αυτοκράτορα Λέοντα το σοφό, ο οποίος συνέθεσε τα ιδιόμελα στον εσπερινό της εορτής του Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ιδείν,...».

Ένα χαρακτηριστικό της μετέπειτα ζωής του Λαζάρου, σύμφωνα με την παράδοση, είναι ότι δεν γέλασε ποτέ παρά μία φορά μόνο, όταν είδε κάποιο να κλέβει μια πήλινη γλάστρα στο Κίτιον και είπε την εξής φράση: «Το ένα χώμα κλέβει το άλλο».

Η Ανάσταση του Λαζάρου επέτεινε το μίσος των Εβραίων, που μόλις την πληροφορήθηκαν ζήτησαν να σκοτώσουν το Λάζαρο και το Χριστό. Η τετραήμερη ανάσταση του Λαζάρου επιβεβαίωσε την κοινή ανάσταση όλων των ανθρώπων και προμήνυσε την τριήμερη ανάσταση του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

Απόψε στον Εσπερινό, όπως και αύριο το πρωί στον Όρθρο ακούμε επανειλημμένως το τροπάριο: «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις».

Ανοίγει ενώπιον μας ένα νέο κεφάλαιο. Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Χρειάζεται περισσότερη προσήλωση, περισσότερη αγάπη και περισσότερος αγώνας, για να αξιωθούμε όλων εκείνων των δωρεών που ο Θεός προσέφερε σε όλο το ανθρώπινο γένος από καταβολής κόσμου.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου